

24 söndagen 'under året' - år C

Ingångsantifon (jfr Syr 36:18)

Herre, skänk din frid åt dem som hoppas på dig, bekräfta profeternas ord. Hör vår bön, ty vi är dina tjänare, ditt eget folk.

Inledning

Vem av oss är fri från synd? Vi borde alltid vara medvetna om våra synder. Nu, när vi firar Guds kärleks oändligt stora mysterium, som Eukaristin är, måste vi bönfälla Gud om förlåtelse och frambära vår tacksägelse för all den nåd som Kristus har skänkt oss. Han har frälst oss från våra synder och återfört oss till gemenskapen med Fadern. Eftersom vi är underkastade det onda måste vi ständigt bekämpa det både i oss och runtomkring oss. Styrkan till denna kamp finner vi i Eukaristin, i vilken vår oändligt barmhärtige Gud uppenbarar sig.

Låt oss bekänna våra synder inför Gud, så att vi på ett värdigt sätt skall kunna delta i firandet av denna heliga Eukaristi.

HERRE - du kom till världen, för att frälsa syndare.

Herre, förbarma dig.

KRISTUS - du skänker din frid åt dem som förtröstar på dig. Kristus, förbarma dig.

HERRE - du förlät den ångerfulle rövaren. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Gud, du som skapat allt och leder världens gång, låt oss av allt värt hjärta tjäna dig, så att vi inser vidden av din kärlek. Genom din Son...

Första läsningen - 2 Mos 32:7-11, 13-14 (Herre, låt inte din vrede drabba ditt folk)

Läsning ur andra Moseboken.

Herren sade till Mose: »Gå nu ner, ty ditt folk, som du har fört ut ur Egypten, har gjort något förfärligt. De har redan lämnat den väg som jag har befallt dem att gå, de har gjort sig en gjuten tjurkalv, de har tillbett den och offrat till den och sagt: Detta, Israel, är din Gud, som har fört dig ut ur Egypten.« Och Herren fortsatte: »Jag ser att detta är ett styvnackat folk. Lämna mig nu i fred. Min vrede skall drabba dem och jag skall förinta dem. Men av dig skall jag göra ett stort folk.«

Men Mose försökte blidka Herren, sin Gud: »Herre, låt inte din vrede drabba ditt folk, som du har fört ut ur Egypten med stor kraft och mäktig hand! Glöm inte dina tjänare Abraham, Isak och Israel och det löfte du gav dem, då du svor vid dig själv att göra deras ättlingar talrika som stjärnorna på himlen och låta deras ättlingar få hela det land du talat om som egendom för all framtid.« Då avstod Herren från det onda som han hade hotat att göra mot sitt folk. Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm - Ps 51:3-4,12-13,17,19

R: Jag vill stå upp och gå till min fader. (640)

Gud, var mig nådig i din gódhet, *
 utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
 Två mig väl från min míssgärning, *
 och rena mig från min synd.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, *
 och ge mig på nytt en frimodig ánde.
 Förkasta mig inte från ditt ánsikte, *
 och ta inte din heliga ande ifrån mig.

Herre, öppna mina läppar, *
 så att min mun kan förkunna ditt lóv.
 Det offer som behagar Gud är en förkrossad ánde, *
 ett förkrossat och bedrövat hjärta skall du, Gud, inte
 förákta.

Andra läsningen - 1 Tim 1:12-17 (Kristus Jesus har kommit till världen för att rädda syndare)

Läsning ur Paulus första brev till Timotheos.
 Jag tackar honom som har gett mig kraft, Kristus Jesus, vår herre, för att han fann mig värd förtroende och tog mig i sin tjänst, mig som förut var en hädare och hänsynslös förföljare. Men jag mötte förbarmande därför att jag handlade i okunnighet, i min otro. Vår herres nåd har överflödat, med tro och kärlek i Kristus Jesus. Detta är ett ord att lita på och värt att helt ta till sig, Kristus Jesus har ju kommit till världen för att rädda syndare — och bland dem är jag den störste. Men jag mötte förbarmande, och det för att Kristus Jesus skulle kunna visa allt sitt tålamod på mig som den förste, urtypen för dem som skall komma till tro på honom och vinna evigt liv. Evighetens konung, oförgänglig, osynlig, den ende Guden — hans är äran och härligheten i evigheters evighet, amen.
 Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Gud var i Kristus och försonade hela världen med sig själv, och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium - Luk 15:1-32 (Förlorad och återfunnen)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärda förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.«

Han sade: »En man hade två söner. Den yngste sade

till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar. När han hade gjort av med allt blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far. Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom. Sonen sade: 'Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började. Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit

hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.' Fadern sade till honom: 'Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' »
Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Vi tror på att Gud förlåter oss våra synder och skänker oss goda gåvor. Låt oss be till honom att han lyssnar till våra ödmjuka böner.

1. För den helige Fadern, att han i sin apostoliska gärning bär evangeliet om Guds barmhärtighet till världen, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För våra hemländer, att Herren hjälper alla deras invånare att leva som goda, rättvisa och ansvarsställande människor, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För dem som drabbas av terrorism, att Gud omsluter dem med sin barmhärtighet, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För alla dem som förmedlar kyrkans heliga sakrament, att de i sitt arbete strävar efter att likna Kristus, som kommer med förlåtelse och frid, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss själva, att vi lär oss att förlåta varandra, liksom Gud förlåter oss, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Herre, du skapade människan för att din kärlek skulle stråla ut i världen. Hör bönerna från oss, svaga människor och skänk din frid åt hela världen. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, hör vår bön och mottag i din nåd vår tjänst och våra gåvor, så att det offer som vi var och en bär fram länder oss alla till frälsning. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation VIII för söndagar "under året"

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi frambär lovets offer och förkunnar din ära, allsmäktige, evige Gud, barmhärtige himmelske Fader.

Ty genom Sonens blod och genom Andens kraft har du samlat dina genom synden skingrade barn och förenat dem till ett.

Liksom du är ett med Sonen och den helige Ande, så gör du din kyrka till ett i dig, till Kristi kropp och till Andens tempel, och ger så kunskap om din vishet i hela dess mångfald.

Därför stämmer vi in i änglarnas lovsång inför din tron, vi prisar ditt namn, tillber dig och sjunger:

Kommunionantifon (Ps 36:8)

Hur dyrbar är inte din nåd, o Gud! Människors barn har sin tillflykt under dina vingars skugga.

Bön efter kommunionen

Herre, låt din himmelska kraft ta kropp och själ i besittning, och låt oss inte behärskas av egna böjelser utan av det som sakramentet verkar i oss. Genom Jesus Kristus, vår Herre.